

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Ioannis Papae XIX. Vvlgo XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

IOANNIS PAPÆ XIX. VITA. 603

statum tuiorem & tranquilliores reddere, & Gregorii constitutionem de eligendo pontifice in meliorem formam redigere, ille quidem apud se proposuerat, verum eius conatibus & animi magnitudini mors obstitit.

VITA ET EPISTOLA

IOANNIS PAPÆ XIX.

VVLGO XXI.

ANNO
CHRISTI
1276.

IOANNES, huius nominis decimus nonus, antea Petrus Hispanus vocatus, patria Vlyssipponensis, professione medicus, ex episcopo Tusculano ad supremam ecclesiæ dignitatem electus est Viterbii xv. Septembri anno Domini 1276. Palæologum, quem ad Romanæ fidei professionem, prout in Concilio Lugdunensi promiserat, edendam induxit: hunc simul & reges orientales admonuit, ut arma pro defensione fidei suscipieren. In eo laudem singularem meritus est, quod pauperes studiosos facultibus & beneficiis iuuerit: librosque de medica, aliaque de arte logica opuscula composuerit, e quibus, teste Tri-themio in chronico Hirsaugiensi, summula quædam extat, quam Thesaurum pauperum appellant, medicinæ non utilis. Siffridus lib. 2. epitomes suæ scribit de hoc pontifice, quem Ioannem XVIII. perperam nominat, quod dum quemdam librum (ut dicebatur) haereticum & peruersum dictaret, subito domus, in qua sedebat, super eum corruerit, eumque intantum concusserit, ut infra spatum quinque dierum miserabiliter moreretur, replicans saepius hæc verba: Quid fiet de libello meo? Quis complebit libellum meum? Quæ per rumorem accepta, si vera sunt, magnam Dei prouidentiam, qua suam ille gubernat ecclesiam, mirabiliter ostendunt. Idque accidit, cum pontificatum octo mensibus, & aliquot diebus tenuisset.

Concil. Tom. 28.

Gggg ij

EPISTOLA
IOANNIS PAPÆ XIX.
AD EDVARDVM I. REGEM ANGLIÆ
De non grauanda Hibernia.

*Ioannes episcopus seruus seruorum Dei carissimo in Christo
filio Eduardo illustri Angliae regi salutem
& æternam benedictionem.*

PA TERNVM amorem ad tuæ celstitudinis incrementa, fili carissime, gerimus; dum te ad ea, quæ iusto placent iudici, tui regni, terrarum & subditorum tuorum sint opportuna quieti, & famæ tuæ pariter & honori prospicant, sollicitis hortationibus inuitamus. Propter quod in iis persuasiones nostras deuota debes mente suscipere, & ad executionem illarum te paratum & flexibile exhibere. Ecce, fili, quasdam accepimus literas directas pri- dem per Hibernicos magnates & populum, dilectis filiis nostris Anselmo, tituli sanctorum Marcellini & Petri presbytero, & Lucæ sanctæ Mariæ in Via lata diacono, cardinalibus, apostolicæ sedis nuntiis, & per eos nobis suis interclusas literas destinatas: in quarum serie vidimus inter cetera contineri, quod cum felicis recordationis Hadrianus papa prædecessor noster sub certis modo & forma distinctis apertius apostolicis literis, inde factis claræ memoria Henrico regi Angliae, progenitori tuo dominium Hiberniæ concessisset, ipse rex ac successores ipsius reges Angliae usque ad hæc tempora modum & formam huiusmodi non seruantes, quinimo eos transgredientes, indebitè afflictionibus & grauaminibus inauditis importabilium seruitutum ipsos diutius oppreserunt. Nec fuit haec tenus qui reuocaret illata grauamina, aut errata corrigeret, non fuit quem pia compallio super eorum contritione moueret; quamuis super his ad te recursus habitus fuerit, & clamor validus oppressorum aures tuas quandcumque pulsauerit: vnde talia ferre nequeentes, ulterius coacti sunt se a dominio tuo subducere, & alium in suum regimen aduocare. Hac, di-

lectissime fili, si veritate nitantur, tanto nimisrum infectio-
ra nostris accedunt affectibus, quanto desideramus inten-
tius ut tibi prospere cuncta cedant. Circa illa versari se-
dulo debes, eaque promptis affectibus exequi, quæ tuo
sint placita Creatori, & ab omnibus abstinere solicite,
per quæ contra te debeat prouocari ipse Deus ac Domi-
nus ultionum, qui gemitus afflitorum iniuste minime de-
spicit, & qui propter iniustitias peculiarem suum deie-
cisse describitur populum, & translationem fecisse regno-
rum. Quanto etiam desiderabilius, iis præsertim impac-
tis temporibus, cupimus te illis libenter intendere, per
quæ suorum corda fidelium ad tuam benevolentiam &
obedientiam debeant allici, & illa prorsus vitare, quibus
valeant a tua cultu devotionis auelli. Quia itaque, fili,
tua non modicum interest huius nouæ mutationis vitare
dispendium, quamplurimumque expedit ut hæc non
negligantur turbationis initia, ne, illis periculoſe crescen-
tibus, sero medicinæ remedia præparentur, excellentiam
regiam solicitamus attente præsentibus, sano nihilo minus
consilio suadentes, quatenus hæc prudenti meditatione
considerans, & cum suo discreto consilio conferens, super
illis circa præmissorum grauaminum correctionem & re-
formationem debitam & festinam viis & modis decenti-
bus sic sufficienter prouideri mandes, & facias, sic discriminoſis principiis in hac parte obſtare procures, quod &
illi, per quem regnas, placere valeas, & te in iis efficaciter
implente quod debes, cuiusvis aduersum te iusta querelæ
materia conquiescat. Per quod iidem Hibernici saniori
duci consilio tibi ut domino pareant, aut si, quod absit, in
inepta rebellione manere voluerint, causam suam in aper-
tam iniustitiam, te apud Deum & homines excusato, con-
uertant. Ut autem de prædictis grauaminibus & querelis,
quibus prædicti innituntur Hibernici, tuis sensibus inno-
tescat ad plenum, antedictas literas missas cardinalibus an-
tedictis, cum forma literarum, quas prædictus Hadrianus
prædecessor noster eidem Henrico regi Angliæ de terra
Hibernie concessit, tuae magnitudini mittimus præsen-
tibus inclusas. Datum, &c.

Gggg iij